

Milí přátelé, bratři a sestry,

byli jste někdy zadlužení? Nebo se zeptám ještě jinak. Je zde někdo, kdo nikdy nic nikomu nedlužil? Já jsem si třeba minulý rok vzpomněl dost pozdě na to, že jsem zapomněl zaplatit popelnice, a tak jsem dlužil obci. Nicméně když je člověk mladý a osamostatňuje se, tak je někdy nucen si vzít půjčku. A tak dluží bance. Pokud se mu ale daří splácet, má zaměstnání, tak ho to možná až tak netrápí. Daleko větším problémem jsou ale hypotéky. Člověk musí někde bydlet, avšak hypotéka, kterou člověk splácí třeba 30 let, to už může být devastující. Ve chvíli, kdy člověk ztratí dobrou práci, nebo onemocní, je to velký problém.

Jen tak pro přehled. Víte proti kolika lidem v naší zemi je vedeno exekuční řízení, protože nesplácejí své závazky? Těch lidí je přes **600 000**. A víte, jaká je průměrná dlužná částka? To číslo mě překvapilo. Je to **900 000,- Kč**. Avšak tento průměr kazí až astronomicky chroničtí dlužníci, kteří dluží mnoha milionů. Takže z těch „obyčejných průměrných“ dlužníků je ten průměr asi **162 000,- Kč**.

V azylovém domě, kde pracuji, přijímáme mnoho lidí, kteří mají různé exekuce. Avšak nejsou mnohdy schopni splácet dluh. To jejich zadlužení je v životě velmi omezuje. Raději nejdou pracovat na smlouvu, protože ve chvíli, kdy by jim přišla výplata, tak jim exekutor z účtu stáhne, co může. A tak hledají nevyzpytatelnou práci načerno, kde jim kolikrát někdo nezaplatí, anebo zneužije jejich situaci a dá jim za hodně práce málo peněz. Dluhy tedy člověka mohou dostat do velmi tíživé situace, svým způsobem ho vyřazují ze společnosti a některé dohnaly i k sebevraždě.

Bible nás však, milí přátelé, učí o tom, že dluh nemusí být pouze finanční. **Význam slova dluh je něco splatit, a to nemusí být pouze peníze, ale také splatit slib, závazek, nebo zodpovědnost.** Někdo nám svěřil důležitý úkol, ale my zklameme jeho důvěru. Dlužíme mu naplnění úkolu, který nám svěřil. Anebo naši rodiče do nás investovali ve výchově, v lásce, ale náš další život jim pak nepřinesl mnoho radosti a my jim nesplatili jejich lásku. A jaký je vlastně náš lásky dluh? Kde a kolikrát jsme byli nevrlí na naše milé? A kolikrát jsme se chovali lhostejně anebo sobecky vůči svému okolí?

A jaký je náš dluh před Bohem, který za nás v Pánu Ježíši položil svůj život? Než si na to odpovíme, podívejme se do toho příběhu **Ježíše a hříšnice**. Pán Ježíš ji přirovnává k člověku, který **dluží 500 denárů** (v přepočtu pro nás by to dnes bylo asi milion korun). V tehdejší době byl 1 denár běžná denní mzda. Tzn., že 500 denárů se rovná pěti stům pracovních dnů, což je necelé dva roky. Je ale nutné dodat, že za ten den tehdy obyčejní lidé nevydělali víc, než ten jeden denár. A ten denár se rovnal v podstatě existenčnímu minimu, někdy ani to ne. Mnohdy to nestačilo ani na uživení běžné rodiny. Aby mnozí uživilí své rodiny, tak místo toho, aby našetřili, tak si ještě půjčovali. A pak se dostávali do dluhů, z kterých ale vlastně nebylo východisko. V biblické a antické době bylo konečné řešení nesplacitelných dluhů velmi tvrdé. **Věřitel**, od kterého si byli tito chudí lidé nuceni půjčovat navíc na lichvářský úrok, měl právo zabavit půdu, dům, nástroje. Tedy zdroj obživy. Pak většinou následoval prodej dětí, nebo celé rodiny do otroctví. Ne však v tom smyslu, že by to bylo o řetězech a bičování, spíše se jednalo o dlouhodobou nucenou službu v rodinách, které si je koupili. Ale často to znamenalo ztrátu svobody, rodiny a budoucnosti.

Proč ale Pán Ježíš přirovnává tu ženu hříšnici k tomuto dlužníkovi? Protože ona byla vlastně v podobně neřešitelné situaci jako ten dlužník. Stejně tak jako ten dlužník byl existenčně ztracený, tak je i ona. Ve společnosti je odsouzena, všichni se na ní dívají pohrdavě, nikdo ji nepřijímá, všichni dávají od ní ruce pryč. Víte, bratři a sestry, mne se ten příběh velmi hluboce dotýká. V tomto týdnu si přišla podat žádost do azylového domu žena- matka. Je ve velmi zoufalé situaci, všichni od ní dali ruce pryč. Rodina, úřady, nemá žádné příjmy, ani na podporu nemá nárok, protože byla dlouho v zahraničí, a teď nemá žádný domov. Syna musela dát do Klokánku, ale možná o něj přijde, protože otec dítěte, který od ní dal také ruce pryč, se o dítě je schopen postarat. Ta žena, na to v jaké situaci byla, působila ještě dost klidně. Když jsme jí ale řekli, že jí chceme pomoci i přesto, že její minulost byla všelijaká, tak ji vyhrkli slzy. Nutno dodat, milí přátelé, že tuto ženu nepředchází moc dobrá pověst a život se jí zamotal zřejmě i mnohými špatnými rozhodnutími.

Ovšem právě ten příběh **Ježíše a hříšnice** ukazuje cestu. A dává novou naději každému, kdo si pokazil život. Každému, kdo je druhými odmítán. Každému, kdo je pohrdán a odsuzován. Každému, kdo si uvědomuje tíhu svých špatných rozhodnutí, tíhu svých selhání, tíhu svých výčitek, tíhu svého hříchu, který jej trápí, ničí a paralyzuje. Tato tíha, milí přátelé, to je neřešitelná a nesplacitelná výše dluhu. Tato tíha vrhá člověka do otroctví, do ztracenosti. Tato tíha říká, že nemáš žádnou budoucnost. Moc bych si přál, bratři a sestry, aby tu ženu z azylového domu její slzy dovedly k obratu. Ke změně směru celého jejího života,

nejlépe pak v pokání a odevzdání svého života do rukou Ježíše Krista. Ale to já nevím, jak se ona ve svém životě rozhodne.

Všichni si neseme následky svých rozhodnutí. Avšak Pán Ježíš říká, všechna ta špatná rozhodnutí mohou být zapomenuta. Když se nyní rozhodneš svěřit svůj život Pánu Ježíši Kristu. On má moc tvůj život změnit, když Mu to dovolíš. On má moc vymazat tvůj dluh. On má právo učinit výmaz z rejstříku tvé duše. Avšak tak jako trestaný člověk může po nějaké době jít na úřad a požádat o výmaz z rejstříku trestů, tak je potřeba abychom my přicházeli v modlitbě k Ježíši a prosili Ho, aby vymazal rejstřík naší duše. Abychom měli čistý výpis své duše před Bohem. Tohle je velmi důležité.

A právě ta žena hříšnice z příběhu evangelia to udělala. Ona chytila příležitost doslova za pačesy. **Jakmile se dověděla, že Ježíš je u stolu v domě farizeovů, přišla s alabastrovou nádobkou vzácného oleje.** Navzdory tehdejšímu společenským pravidlům, navzdory pohrdání ostatními, navzdory ostudě a ponížení přichází k Ježíši s alabastrovou nádobkou vzácného oleje. A kdybychom to četli v Markově evangeliu, tak tam je napsáno, že **nádobku rozbila a vylila olej na Ježíšovu hlavu.** To musel být pro ostatní velký šok. Ta nádobka byla drahá, jak roční mzda. Kde si na ní vydělala při té bídě? Je velmi pravděpodobné, že se živila jako prostitutka. V řeckém originálu slova hříšnice je tam napsáno slovo **hamartólos**. V tehdejší židovské kultuře to znamenalo sexuální hřích spojený s prostitucí. A právě proto byla druhými tak odsuzována. **Nicméně rozbitím této nádoby a vylitím oleje na Ježíšovu hlavu a svými slzami a vlasy otírajícím Ježíšovy nohy** vlastně říká, že jí to všechno je velmi líto. A že se zříká svého dosavadního života. Že svůj život doslova vylévá před Pánem. Ona ho s pláčem a hlubokou pokorou prosí o odpuštění a o přijetí. A nalézá obojí. Její tíha je pryč. Její hřích je smazán. Lidmi pohrdána, Bohem ale přijata.

Víte, bratři a sestry, já se dnes nechci zabývat **farizeem Šimonem**, který si připadal spravedlivý. Koneckonců ho Ježíš přirovnává k tomu druhému dlužníkovi. Tedy k tomu, co dluží „jen“ 50 denárů. Ale přesto dluží. I ten, který si připadá spravedlivý, i ten, který se snaží žít celý život zbožně, i ten, který nemá žádná velká pochybení, i ten je hříšník a dlužník, jako každý z nás. I ten farizeus Šimon, i já, i ty, potřebujeme se setkat **s věžitelem, kterým je zde Pán Ježíš Kristus**. Příběh evangelia nám neříká, nakolik farizeus Šimon zůstal dále ve svém životě odměřený, anebo jestli si uvědomil třeba po ukřižování a vzkříšení Pána svou bídu a jestli učinil takový obrat, že se ho silně dotkla Boží odpouštějící láska. Tu otázku chci směřovat na tebe, milý posluchači. Jsi ten, komu **se málo odpouští, a proto málo miluje**, anebo si hluboce uvědomuješ svůj dluh před Bohem natolik, že se tě dotýká Boží odpouštějící láska?

Na biblické hodině jsme se teď ve čtvrtek bavili o křtu. A bavili jsme se o tom, že nezáleží na tom, jakou formou je člověk pokřtěn, jestli ponořením, nebo na nějakém pravém místě. Tento viditelný křest se má konat na znamení, že jsme uvěřili v Ježíše Krista. Je to vlastně naše vyznání, že patříme Kristu. Nicméně tento viditelný křest nic neznamena a ničím není, pokud tento křest neprožijeme vnitřně, hluboce ve svém nitru. A tuto obnovu a smíření můžeme zakoušet pouze tehdy, když vyléváme celý svůj život před Pánem Ježíšem, když vyznáváme své hříchy a litujeme jich. A když uvěříme tomu, že Ježíš náš hřích odpustil. Doslova tak, jak je to napsáno v tom listu Koloským: **S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšení vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých.** Ta žena hříšnice rozbila a vylila před Ježíšem celý svůj dosavadní život. A setkání s Ježíšem je pro ní tak silné, že doslova umírá svému dosavadnímu životu, umírá své hříšné minulosti a už tak nechce dál žít. Aby člověk mohl od Boha přijmout život nový a mnohem lepší, musí nejprve zemřít tomu starému. Jenom ten, kdo s Kristem umírá starému životu, jenom ten pak může být vzkříšen.

Milí přátelé, bratři a sestry, naše situace coby dlužníků a hříšníků před Bohem je lidským způsobem neřešitelná. Nemusíme ovšem žít v otroctví a bez budoucnosti. Pojdme k Ježíši, pojdme k Ježíši a všechno Mu to řekni. Vždyť On odpouští mnoho. Vždyť Jeho oběť na kříži **jednou provždy vymazala dlužní úpis, který svědčil proti nám. Kristus tento úpis zrušil tím, že ho přibil na kříž.** Respektive sám sebe nechal přibít na kříž, abychom mohli být vykoupeni. Tento jeho čin stačí na všechny naše hříchy, na všechna naše selhání, avšak je potřeba tomu uvěřit a jít k Ježíši, odevzdat se Mu a nechat se probudit k životu s Ním. Podobně jako ta žena hříšnice. Vylila svůj život před Ním, s pokorou prosila o milost a nakonec slyšela: **Ženo, tvá víra tě zachránila.** Tvá víra. Tak, neboj se, toliko věř. Amen. Modlitba píseň 165

Večeře Páně (518,723,724)

Slovo poslání: Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! (2. Kor 5, 19-20)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň 384

Ta otázka zněla takto: **Platí v dnešní době ještě prokletí Starého Zákona, když to Kristus svou obětí na kříži zrušil?** Té otázce předcházel ještě jeden jiný zajímavý dotaz. Prý, **jak je možné, že v některých rodinách a třeba nejsou ani věřící, je vidět, že se jim daří a jsou šťastní a naopak v některých rodových liniích lze naopak vysledovat, jakoby tam nějaké prokletí bylo?** Ta odpověď na to samozřejmě nemůže být jednoznačná, ale pravda je taková, že **Hospodin je Bůh věrný, zachovávající smlouvu a milosrdenství do tisíců pokolení těm, kteří ho milují a dbají na jeho přikázání.** A tak pokud zakoušíme požehnání, pak možná můžeme být vděční i našim prapředkům, kteří žili v bázni před Pánem Bohem a modlili se za budoucí pokolení, tedy i za nás. A jaká je to obrovská už ta starozákonní milost, když Bůh žehná až do tisíců pokolení, ale jak je psáno: **Stíhá vinu otců na synech pouze do třetího a čtvrtého pokolení těch, kteří ho nenávidí?** Jak obrovský rozdíl již zde! Platí ale to požehnání a prokletí v době Nového Zákona, když víme, že Ježíš zlomil veškerá prokletí a dokonce zlomil moc hříchu i smrti? V Ježíši Kristu neplatí! V Ježíši Kristu

V Česku se **záznam v Rejstříku trestů nemaže automaticky hned po odsouzení, ale až po tzv. zahlazení odsouzení.** Záleží hlavně na **druhu trestu** a na tom, **jak dlouho člověk po výkonu trestu vede řádný život.**

Níže máš přehled **kdy, jak a co je potřeba udělat.**

1 Kdy je možné žádat o výmaz (zahlazení odsouzení)

a) Automaticky (bez žádosti)

Soud zahladí odsouzení **sám**, pokud jsou splněny podmínky:

- **Podmíněné odsouzení**
→ po úspěšném uplynutí zkušební doby
- **Peněžitý trest**
→ po zaplacení + zpravidla **1 rok** řádného života
- **Zákaz činnosti**
→ po skončení zákazu + **1 rok** řádného života
- **Méně závažné tresty obecně**
→ po splnění trestu a určité době bez další kriminality

⚠ V praxi se ale stává, že soud zahlazení **neprovede automaticky**, proto je často jistější podat žádost.

b) Na žádost (nejčastější varianta)

O zahlazení můžeš požádat soud, pokud po výkonu trestu žiješ řádně:

Druh trestu	Minimální doba
Podmínka	1–3 roky
Peněžitý trest	cca 1 rok
Nepodmíněný trest do 1 roku	3 roky
Nepodmíněný trest nad 1 rok	5–10 let

⌚ Počítá se **od úplného vykonání trestu** (zaplacení pokuty, konec podmínky apod.).

2 Co znamená „řádný život“

Soud posuzuje, zda:

- jsi **nespáchal další trestný čin**
- **dodržuješ zákony**
- **pracuješ / studuješ / podnikáš**

- plníš vyživovací povinnost
- nemáš opakované přestupky

☞ Čím lepší chování, tím větší šance.

3 Jak postupovat krok za krokem

✓ 1. Napsat žádost o zhlazení odsouzení

- adresuje se **soudu, který rozhodoval v 1. stupni**
- uveď:
 - o jméno, rodné číslo, adresu
 - o spisovou značku (pokud ji znáš)
 - o jaký trest a kdy byl vykonán
 - o od kdy vedeš řádný život
 - o proč žádáš (práce, podnikání, nový začátek...)

✓ 2. Přiložit podklady (doporučeno)

- potvrzení o zaměstnání
- reference od zaměstnavatele
- doklad o zaplacení trestu
- případně rodinné poměry

✓ 3. Odeslat nebo podat osobně

- poštou
- datovou schránkou
- osobně na podatelnu

4 Co se stane po zhlazení

- ✓ Záznam se **vymaže z Rejstříku trestů**
- ✓ Na běžném výpisu budeš veden jako **bezúhonný**
- ✓ Pro zaměstnavatele = „čistý trestní rejstřík“

⚠ Pozor: pro **soudy a policii** může záznam zůstat viditelný v interní evidenci.

5 Kolik to stojí

- **Žádost je zdarma**
- Výpis z rejstříku trestů: **100 Kč**

Pokud chceš, napiš mi:

- **jaký trest jsi měl** (podmínka, pokuta, vězení),
- **kdy skončil**
a řeknu ti **konkrétně, jestli už můžeš žádat a jak velkou máš šanci**.

Rozumím ☐

Téma **zhlazení odsouzení** se na **podobenství pro kázání** hodí výborně – je srozumitelné, silné a hluboce lidské. Níže máš **hotové podobenství + výklad**, který můžeš podle potřeby zkrátit nebo rozvinout.

Podobenství: Záznam, který už nikdo neviděl

Představme si člověka, který v mládí udělal vážnou chybu.

Nebyla to maličkost – zákon ji zaznamenal, soud ji pojmenoval a stát ji uložil do Rejstříku trestů.

Ten záznam tam byl.

Nešlo ho vymazat slovy: „*Už toho lituji.*“

Nešlo ho vymazat ani sliby: „*Už to neudělám.*“

Ten člověk musel:

- nést následky,
- dokončit trest,
- a pak **dlouho žít tak, aby bylo vidět, že se změnil.**

Roky chodil rovně.

Pracoval.

Staral se o druhé.

Neopakoval staré chyby.

Až jednoho dne mohl přijít a říct:

„Ten dluh je splacen. Ten starý život už nežiju. Prosím o zahlázení.“

Soud se podíval na jeho minulost – ale rozhodoval podle jeho přítomnosti.

A záznam, který ho definoval, **zmizel.**

Když si pak vyžádal výpis, bylo tam prázdné.

Ne proto, že by se minulost nestala.

Ale proto, že **už nad ním neměla moc.**

Duchovní výklad

Tohle podobenství nám připomíná tři zásadní pravdy:

1 Hřích má paměť

Stejně jako stát vede rejstřík, i naše činy zanechávají stopu.

Nejde je smazat tím, že je přestaneme dělat.

Minulost je skutečná.

☞ Víra nikdy netvrdí: „*Nic se nestalo.*“

Víra říká: „*Stalo se – a přesto je tu naděje.*“

2 Změna není slovo, ale cesta

Zahlázení nepřijde hned.

Musí být vidět nový směr, nový život, nové ovoce.

Stejně tak pokání:

- není emoce,
- není okamžik,
- ale **vytrvalá změna směru.**

3 Milost není zapomnění, ale nový stav

Když je záznam zahlazen:

- minulost nezmizela,
- ale **už člověka nedefinuje.**

A to je přesně obraz milosti:

„Nejsi tím, co jsi udělal.
Jsi tím, kým se stáváš.“

Závěrečná myšlenka pro kázání

Mnoho lidí žije, jako by nosili v kapse výpis z rejstříku své duše.
Záznamy, které už dávno nemají platnost – ale oni se k nim pořád vracejí.

A možná to nejdůležitější poselství zní:

Bůh není archivář minulosti, ale soudce, který vidí přítomnost a otevírá budoucnost.